

VTISI S KONFERENCE

Mednarodne konference o otrokovih pravicah in zaščiti pred nasiljem sem se udeležil 6. oktobra. Na ta dan konference je bilo v ospredju izobraževanje o otrokovih pravicah in pravica do zaščite pred nasiljem. Predvsem zanimivi so se mi zdeli uvodni govori, ki niso bili časovno omejeni kot predstavitve v nadaljevanju konference. Govorci so tako lažje izrazili svoja stališča, dodali samostojna razmišljanja in razvili oprijemljiv zaključek. Uvodoma so nas nagovorili predsednik Državnega zbora dr. Pavel Gantar, komisar za človekove pravice Sveta Evrope Thomas Hammarberg, varuhinja človekovih pravic dr. Zdenka Čebašek-Travnik, minister za zunanje zadeve Samuel Žbogar ter Lea Bijol, dijakinja Zavoda za gluhe in naglušne Ljubljana.

Predsednik državnega zbora dr. Pavel Gantar je izrazil upanje, da bo novi družinski zakonik sprejet, saj bi se Slovenija tako pridružila državam, v katerih je prepovedano kakršno koli telesno kaznovanje otrok. Izpostavil je tudi nasilne medijske vsebine, prav tako pa je bila do njih kritična varuhinja človekovih pravic. Predstavila je tudi izkušnje kot specialistka psihiatrije, sodna izvedenka in družinska terapevtka. Prizadevanja Ministrstva za zunanje zadeve pa je predstavil minister za zunanje zadeve Samuel Žbogar.

Izjemno dober se mi je zdel zlasti govor komisarja za človekove pravice Sveta Evrope Thomasa Hammarberga. Izpostavil je, da je najboljša naložba naložba v ljudi. Lea Bijol pa nam je v jeziku kretenj govorila o problemih, s katerimi se v svojem življenju srečujejo gluhi. Želela je, da bi bilo za gluhe in naglušne ponujeno več možnosti na področju izobraževanja, zaposlitve in zdravstva. Spoznal sem, da je za gluhe in naglušne res premalo storjeno.

Sledila je predstavitev dobrih praks izobraževanja o pravicah otroka. Hana Troha je predstavila naš srednješolski etični kodeks, pozitivno pa me je presenetil projekt Ministrstva za zunanje zadeve, ki je namenjen okoli 50.000 mladostnikom, ki se skozi učenje o svojih pravicah lahko poistovetijo s konceptom in vrednotami človekovih pravic. Projekt so predstavili avtorica, gospa Blanka Jamnišek, partnerji in otroci s Kosova, iz Bosne in Hercegovine ter Severne Osetije. Predstavljeni pa so bili tudi projekti za zaščito otrok pred nasiljem.

Zdi se mi, da je konferenca v medijih zavzela premalo prostora. Prav tako so me motile časovne omejitve, ki so se jih morali držati nastopajoči. Želel sem si, da bi bile predstavitve časovno obširnejše, saj so strokovnjaki svoje delo težko v celoti predstavili v le petih minutah. Predstavitve so bile zato močno strnjene, govorniki pa so hoteli povedati čim več v čim krajšem možnem času. Razočarala me je tudi razprava, saj s strani obiskovalcev ni bilo nobenega vprašanja. Zaradi tega tudi nismo prišli do pomembnih pričakovanih izidov razprave.

Veselilo pa me je, da sem ob koncu lahko povedal nekaj svojih besed. Izrazil sem prepričanje, da temelje svobode, pravičnosti in sreče predstavljajo tudi otrokove pravice. Vsak otrok mora imeti ponujeno vso potrebno pomoč in varstvo. Dana mu mora biti možnost za poln razvoj v ozračju sreče, ljubezni in razumevanja, v duhu svobode, enakosti in solidarnosti. Marsikje po svetu in morda tudi pri nas otroci živijo v težkih razmerah in njim moramo nameniti še večjo pozornost. Izrazil sem mnenje, da mora biti vsem projektom slovenskih in mednarodnih akterjev izražena čim širša podpora, sam pa sem jim pri njihovem delu zaželel še mnogo uspehov.

Mislim, da smo s to konferenco izrazili podporo prizadevanjem slovenskih in mednarodnih akterjev za varstvo otrokovih pravic in se seznanili z dejavnostmi Sveta Evrope v podporo spoštovanju otrokovih pravic. Počastili smo tudi 20. obletnico Konvencije OZN o pravicah otrok. Leto 2009 je v okviru OZN leto učenja za človekove pravice.

Rok Grilj

Na komoderatorstvo sva se z Rokom pripravljala tako, da sva poskušala razmišljati o napovedanih temah, a šele srečanje z organizatorji samega dogodka je odkrilo pravo širino in pomembnost konference. Takrat sem tudi začutil, da se mi je ponudila enkratna priložnost ne samo sodelovanja, ampak tudi sooblikovanja dogodka evropskih, če ne že svetovnih razsežnosti.

Predvsem pa sem videl ta dogodek kot spoznavanje in doživljanje nečesa novega. Nima namreč vsak priložnosti pri osemnajstih sedeti v »hramu demokracije« za predsedniško mizo in pomagati pri vodenju konference. To se mi zdi naravnost fantastično. Morda prispevek ni bil tako velik, kot bi lahko bil, če bi navzoči aktivneje pristopili in zastavljali vprašanja. Moja naloga je namreč bila razvrščanje in prebiranje vprašanj.

Po koncu drugega panela sva na vrsto prišla tudi midva s Rokom. Moderatorica, sicer poslanka državnega zbora, Eva Irgl, nama je podarila zaključno besedo prvega dne. Tako sva tudi midva stopila na sredo okrogle dvorane in spregovorila nekaj stavkov o najinih vtisih. Na tem mestu lahko omenim, da se je izplačalo enoletno obiskovanje retorike v šoli. Zdi se mi, da sem oz. sva kljub pomembnosti ostala mirna in »retorično« pravilno, predvsem pa sproščeno povedala, po mojem mnenju, bistvo konference in prizadevanj za izboljšanje otrokovih pravic.

V zaključnem nastopu sem izpostavil, da je prirejanje takih in podobnih konferenc zelo pomembno. Predvsem me veseli, da smo bili aktivno vključeni tudi mi, otroci in mladostniki. Na nas je namreč prihodnost tega sveta. Seveda pa govorjenje ni dovolj. Potrebno je spremeniti miselnost. Na ta proces pozitivno vplivajo tudi konference oziroma projekti, ki stremijo k opozarjanju in ozaveščanju ljudi o tej tematiki.

Za konec lahko še enkrat izrazim svoje zadovoljstvo ob sodelovanju. Ne samo, da sem izkoristil priložnost nastopanja pred širšo javnostjo, zdi se mi, da sem dodal majhen kamenček v mozaik izboljševanja pravic otrok.

Anže Birk